ունիմք առնել. Դատաւորն ամբաստանել կամէր զՀայս իբրև զապերախտ. զի հրաման տայր երթալ ըստ առաջնոյն 'ի Ս. Աստուածածին, յորմէ արգելեալ էին Ցոյնք հրովարտակաւ, ոչ յիշելով զԿնքումն Նորին և զնորն. և սպառնայր գրել 'ի Դուռն ամբաստան լինելով իբրեւ զանհնազանդից հրամանի Արքային, և կարի ընդդիմանալ նոցին՝ նախատել և անարգել զնոսա, և ոչ տալ թոյլ մտանել 'ի Սուրբ Աստուածածին և 'ի Ս. Ծնունդ, թէեւ Արքայ հրովարտակաւ հրամայեսցէ. ընդ այս ցասուցեալ Նուրի էֆէնտեայ կշտամբէր զնա՝ զի լաւ է ասէր տալ Իլամդ մեզ քան Հայոց, զի մեկնեսցուք աստի, զի ոչ երեւի 'ի քեզ հնազանդութիւն Արքայի, այլ կամակորութիւն և պաշտպանութիւն, զմին բարձրացուցանել և զմիւսն առնել կոխան ոտից. և 'ի սաստկանալ վիճման և խռովութեան 'ի մէջ երկոցունց՝ ցրուեցաւ ժողովն։ Հայք աղաչէին զԴատաւորն և միջնորդ կացուցանէին զՍօճաքեանն և զԲաղաքապետն, այլ նա տատանեալ մտօք վարանէր 'ի խորհուրդս իւր. խոստմունք Ցունաց, պահանջ Հայոց և գործակալաց, և երկիւղ Թագաւորին ցնորեալ էին զմիտս նորա։ Հայք Թախանձէին տալ զԱյրն Ծննդեան և զբանալի հիւսիսային դրան, որոյ հետեւիլ ունէր ճանապարհ երթեւեկելոյ, զի ոչ էր ընդդէմ օրինաց. և եկեղեցին այն չէր սեփհական Ցունաց, այլ գեղջ. եւ նոքա առեալ էին 'ի ձեռաց Լատինաց։ Այլ խոժոռեալ նորա մերժէր զբանս Հայոց՝ հայեցեալ 'ի տհաճութիւնս Ցունաց, զի յանձն արարին ասէ օրինաց իմոց, որոյ վասն անկարելի է ինձ բաժանորդ առնել զձեզ Բեթղեհէմի և Ս. Աստուածածնի, յայս բան ծիծաղէին այլազգիք ամենեքեան. հանդերձապետ Դատաւորին Եամանտի քաջալերէր զնա 'ի կողմանէ Ցունաց, չհակիլ 'ի կողմն Հայոց, եւ գործակալքն նկատէին 'ի հեռուստ։ Վերստին առաքեցին առ նա Հայք զարս հաւատարիմս և յորդորէին կատարել զգործն, գուցէ եկեալ Ոստիկան Կուսակալին 'ի հարկէ կատարեսցէ, եւ ինքն վիրաւորեսցի. այլ նա յառաջ բերէր զգիր Կուսակալին, զգանկատանս իւր զՈստիկանէն, թէ առաջի բազմութեան նախատեաց զիս, և զասաստ Փաշային առ Ոստիկանն, եւ զչգառնալ նորա անդրէն յԵրուսաղէմ, զի ոչ